

S obzirom da žalitelj nije korisnik mirovine prema općem propisu, već je korisnik mirovine prema posebnom propisu, odnosno ranije važećem Zakonu o unutrašnjim poslovima i već mu je u ukupan staž uračunato razdoblje sudjelovanja u Domovinskom ratu, to nije bilo osnove da mu se u postupku povodom njegova zahtjeva od 23. svibnja 2025. ponovno odredi mirovina prema odredbama ZOHBDR-a.

Nadalje, odredba članka 100. stavka 7. ZOMO-a propisuje da korisnik prijevremene starosne mirovine, starosne mirovine za dugogodišnjeg osiguranika i starosne mirovine ostvarene prema posebnim propisima o pravima iz mirovinskog osiguranja djelatnih vojnih osoba, policijskih službenika i ovlaštenih službenih osoba, prijašnjim propisima o pravima iz mirovinskog i invalidskog osiguranja vojnih osiguranika, o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske, o pravima djelatnika unutarnjih poslova, o pravima djelatnika na izvršenju sankcija izrečenih za kaznena djela, privrednih prijestupa i prekršaja ili propisu o posebnim pravima iz mirovinskog osiguranja zaposlenika na poslovima razminiranja ili propisu o pravima profesionalnih vatrogasaca, koji je nakon stjecanja prava na mirovinu po osnovi novoga zaposlenja nakon umirovljenja navršio najmanje jednu godinu staža osiguranja, kojima je mirovina za vrijeme zaposlenja bila isplaćivana primjenom članka 99. stavka 3. ovoga Zakona, može nakon prestanka zaposlenja ostvariti pravo na novu prijevremenu starosnu mirovinu, odnosno starosnu mirovinu ili starosnu mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika prema ovome Zakonu ako su ispunjeni uvjeti godina života i mirovinskog staža iz članaka 33., 34., 35., 180. i 182. ovoga Zakona. Nova mirovina odredit će se prema članku 79. stavcima 1. i 2. i člancima 81. do 88. ovoga Zakona, prema ukupno navršenom mirovinskom stažu i ostvarenim vrijednosnim bodovima prije i poslije ostvarivanja prava na prijašnju mirovinu, s time da se polazni faktor određuje u visini polaznog faktora prema kojemu je bila određena prijašnja mirovina.

Odredbom članka 28. stavka 1. ZOHBDR-a propisano je da hrvatski branitelj iz Domovinskog rata, pripadnik borbenog sektora, ima pravo na starosnu mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika kada ispuni uvjete staža osiguranja i životne dobi propisane Zakonom o mirovinskom osiguranju.

Uvidom u spise predmeta, kao i bazu podataka Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, utvrđeno je da žalitelj nakon stjecanja prava na starosnu mirovinu nije stupio u radni odnos niti navršio najmanje jednu godinu staža osiguranja.

Nadalje, ističemo da je odredbom članka 98. ZOMO-a propisano da ako osiguranik, odnosno korisnik mirovine stekne pravo na dvije ili više mirovina prema ovome Zakonu ili nekom drugom zakonu Republike Hrvatske u obveznom mirovinskom osiguranju na temelju generacijske solidarnosti, može koristiti samo jednu mirovinu, prema vlastitom izboru.

Međutim, da bi se na zahtjeve korisnika starosne mirovine ostvarene prema ranije važećem propisu o pravima djelatnika unutarnjih poslova primijenio institut izbora mirovine prema članku 98. ZOMO-a, odnosno opći propis, potrebno je da su korisnici mirovine ispunili uvjet i za starosnu mirovinu prema općem propisu na dan već ostvarenog prava budući da nakon ostvarene mirovine više nemaju status osiguranika.

Iz podataka u spisu vidljivo je da je žalitelj u razdoblju od 11. rujna 1970. do 29. svibnja 1990. radio na poslovima na kojima se staž osiguranja računa s povećanim trajanjem 12/16, na temelju čega mu se dobna granica za stjecanje prava na starosnu mirovinu, prema propisima koji su važili na dan priznanja prava na starosnu mirovinu, smanjuje za 4 godine i iznosi 56 godina života.

Budući da je žalitelj rođen 29. lipnja 1943., na dan priznanja prava na starosnu mirovinu 1. siječnja 1995. imao je navršenih 51 godinu i 6 mjeseci života, dakle nije ispunjavao uvjet od 56 godina života za priznanje prava na starosnu mirovinu prema tada važećem općem propisu, kako je tijelo prvog stupnja pravilno utvrdilo.

Na temelju navedenih razloga valjalo je žalbu kao neosnovanu odbiti.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja može se, prema članku 120. stavku 4. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj - 47/09, 110/21), pokrenuti upravni spor. Prema Zakonu o upravnim sporovima, upravni spor pokreće se tužbom. Tužba se podnosi u roku od 30 dana, računajući od dana dostave ovog rješenja, izravno Upravnom sudu, prema mjesnoj nadležnosti određenoj člankom 13. Zakona o upravnim sporovima (Narodne

novine, broj 36/24). Tužba se podnosi u dva primjerka i uz nju se prilažu dva prijepisa rješenja protiv kojega se tužba podnosi. Ostali prilozi, uz tužbu, također se podnose u dva primjerka (prijepisa).

VIŠI SAVJETNIK 1

PREMA OVLAŠTENJU RAVNATELJA

**Voditelj ustrojstvene jedinice 2 u Odjelu za žalbe i
upravne sporove**

Vjeran Pađan, mag. iur., v. r.

Zvonimir Jakšić, dipl. iur.

RJEŠENJE SE DOSTAVLJA:

1) Vinko Horvat, Koprivnička 6B, 42 000 Varaždin